

Fra: Anders Iversen <andersiv@hotmail.com>
Sendt: 2. mars 2015 10:37
Til: NVE
Emne: Vannkraftverk i straumsbotn
Vedlegg: COWI scanndok001-1.pdf

Hei.

Jeg sender dette vedlegget på vegne av noen av hytteeierne på elvevoll i straumsbotn. De hadde ikke fått med seg hva som var i ferd med hva som var i ferd med å skje, derfor er det ikke sendt inn noe skikkelig uttalelse. På den korte tiden så fikk vi ikke innvolvert alle men de vi har fått kontakt med er negativ til dette.

Vi sender derfor inn dette som vi fikk satt i sammen på kort tid og håper at dere får mulighet til å se på det og ta det med i deres vurdering.

Er det planlagt noen befaring i området iløpet av behandlingstiden?

Hilsen
Anders iversen
90411450
Straumsbotn
9385 skaland

Sendt fra min Samsung-enhet

Aid og Arne Karlstad. Overlege Meiersvei. 15. 9013. TROMSØ.

Eier av gr.nr:16. Br.nr:10.Uteng. Elvevoll i Straumsbot.

Tromsø/Senja. 27.02.2015.

Vedr.Småkraftutbygging i Berg Kommune. "Straumsbotn"

Høringsuttalelse/Protest mot bygging av Kraftverk i Straumsbotn, fra Hus/Hytteier på området i Botn.

Vi vil som eiere og brukere av området i Botn, på det sterkeste gå i mot bygging av Kraftverk, med følgende begrunnelser:

LANNSKAPSKONSEKVENSER.

- 1) Elvestrekning med fosser vil bli fullstendig ødelagt "Naturmessig" på den strekninga elva legges i rør. Denne strekninga er i dag helt unik, når det gjelder naturopplevelser, for folk som ferdes i skog og mark.
- 2) Elveosen ved utløp fra Kraftverket, vil bli åpent vann i vinterhalvåret, med følge av "Frostrøyk" lite is i fjorden, rimdannelse på vegetasjon i området, som busker og trær. (Dette er registrert ved utbygging i Troms inland, da temperature på vann etter Turbin blir varmere)
- 3) Det har gjennom årene gått en del Leirras i grunnen i strandområdet/Elveoset. Dette pga. at det er kvikkleire i store deler av området i botn. Vi er bekymret for konsekvenser ved bygging av St.bygg. mm.
- 4) Sår i nature etter utbygging, og større områder på øversiden av dam blir satt under vann, Elveløp blir tørrlagt i store deler av året.

REDUSERT VERDI AV HUS OG EIENDOMMER I BOT.

- 1) Verdi av hus og hytter vil bli vesentlig redusert.
- 2) Tilgang på drikkevann for hytteiere vil bli redusert, da de fleste henter vann fra elva. Elva vil sannsynligvis brennfryse om vinteren pga. lav vannstand.
- 3) Berg kommune kan ikke regne med inntekt på eiendomsskatt fra Hytteiere i størrelse som i dag pga. redusert verdi på eiendommene.

KONSEKVENSER FOR FAUNA OG DYRELIV.

1) Elva har i alle år vært oppvekstområde for "Bekkeørret" som delvis også gyter i elva. Fisken blir tapt for alltid etter utbygging.

2) Elg-stamme i området har i store deler av året sitt tilhold på Storjorda (på øversiden av planlagt dam) Dette området blir nå delvis neddemt og lite tilgjengelig for Elgen i ettertid.

3) Etter utløp i elveos, vil det bli "algevekst" pga. varmere vann hele året. I dag er dette en strekning som Smålox, og Sjørret har sitt vandreområde, og som er rekreasjon for Hyttefolk og Sportsfiskere. Disse fiskearter vil sky området pga. algevekst i elvebunn i fremtiden.

4) Viser til vedlagte Kartutsnitt og verneplan for Strandenga Botn. Her går det frem at området har lokalt "Verneverdi" iflg Fylkesmannen" og kan bli regional vernet ved utarbeidelse av neste verneplan for Troms. Pga. utslipp av varmere vann fra Kraftverket, og dermed åpent vann i vinterhalvåret og "algevekst" over tid i store deler av strandsonen/strandenga, vil det nokså unike planteliv som er foreslått vernet: Dø ut, eller endres over tid. Er det slik vi vil etterlate "Naturen" til kommende slekter??

5) Dagens dyreliv langs elva vil bli forstyrret, og dyrene vil sky området under og etter utbygginga. Vi har med selvsyn registrert "Ynglingshi" for Hare i området der St.bygg skal føres opp. Vidre hekker Rype, Spurv, Falk, mm. langs strekninga som "Raseres" Disse arter vil i ettertid sky området.

Dette var noen av våre synspunkter for og : Protestere/motsette oss utbygging av vassdraget.

Vi mener også at produksjon på 6,2 GWh. pr/år er veldig optimistisk. Tror at i nedbørfattige perioder må Kraftverke stenge, da alt vann i elva, går med til og opprettholde minste vannføring! Produksjon blir 0,0 GWh.

Pga. Kort høringsfrist lot det seg ikke gjøre og utarbeide en felles uttalelse fra samtlige Hus og Hytteiere i Botn. Men vi mener å ha samtlige med oss i denne "Uttalelse/Protest"

"STOPP PLANLAGTE UTBYGGING"

Hilsen Aid og Arne Karlstad.

Vedlegg : 1. Forsøtt Kart
2. Vedlegg Vassplan.

Storneset (lokalitetsnr. 51), Lenvik, er et nes vest for Trollbuvatnet i Søndre Lakselva på Senja ca. 7 km fra elveutløpet. Løngs elva er det en frodig vegetasjon der elvesnelle og flasketarr dominerer. Vannligste vegetasjonstyper er nedbørsmyr, fattigmyr og urterik bjørkeskog. Storneset er et viktig hekkeområde for ender og vadefugler, bl.a. for heilo og småspove. Om høsten er området viktig som fjærfellingsområde for flokker av dykkender og gressender. Området er lokalt verneverdig.

Hellemyvatn (lokalitetsnr. 52), Lenvik, er en utvidelse av Søndre Lakselva på Senja ca. 4 km fra elveutløpet. Flere steder er det tett bevekning av elvesnelle og andre vannplanter. Dominerende vegetasjonstyper er urterik bjørkeskog og mellomrik myr. Lokaliteten er et viktig hekke- og fjærfellingsområde for mange arter gressender, dykkender og horndykker. Det er dessuten mye våtmarksavhengige spurvefugler i området. Området er lokalt verneverdig.

Nedre Mevatn og Sjøvatn (lokalitetsnr. 53), Lenvik, ligger like ovenfor nederste bru over Søndre Lakselva på Senja. Løngs vannkanten er det noen større starrområder. Myr, vierkratt og bjørkeskog er de vanligste vegetasjonstyper ned mot elva. Området er hekkbiotop for flere arter ender og vadere. Lokalitetene er lokalt verneverdige.

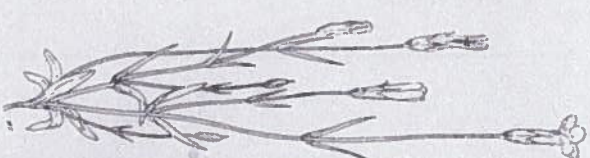
Elvevoll (lokalitetsnr. 54), Berg, ligger i Straumsbotn, ca. 10 km fra Skiland, nesten avstengt ut mot Bergsfjorden. Dette er ei strandeng av svakt sørlig type. Substratet er steinstrand. Området er et type- og spesialområde med flere interessante arter, bl.a. småhavgras og strandskolm. Strandenga har kompliserte soneringer med salpanner, poler og brakvannseeng. Den er vanlig godt utviklet til at den ligger så langt ut, bl.a. er det flere interessante samfunn og arter, især i den store havgraspollen. Området er sterkt skadet p.g.a. en vei. Området er lokalt verneverdig. Lokaliteten ville hatt høyere verneverdi dersom den hadde vært mindre berørt.

Ballsvik (lokalitetsnr. 56), Torsken, ligger ca. 2,5 km sør for Hamn i Senja. Nordstredelen av vika er sterkt eksponert med åpen steinstrand, sandstrand, tangvoller og brakvannseeng. Lokaliteten er spesialområde p.g.a. spesielle arter; havstarr - slåttestarrgruppen og gulldusk. Området har for rotet vegetasjonssonerer til å få høyere verneverdi enn lokalt verneverdig.

Storevatn (lokalitetsnr. 57), Tranøy, ligger ved RV 860 på Senja ca. 15 km fra Finnsnes. Dette vannet, som har 99 holmer, er omgitt av myr og bjørkeskog. Den sørlige halvdelen av vannet er hekkeområde for flere arter ender og vadere, bl.a. bergand og sjøorre. Området er lokalt verneverdig.

Tranøybotn (lokalitetsnr. 59), Tranøy, er et stort grunnvannsområde på Senja. Stedvis går fjæra 300 m utover. Innenfor fjærområdet er det skog (bjørkeskog eller blandingsskog med bjørk og furu) og myr (middelels rik). Området er svært viktig som raste- og næringsområde for en lang rekke arter av vadere, ender og lommer, særlig under trekk. Området er også en viktig hekkelokalitet for grågås, vadefugler og våtmarksavhengige spurvefugler. Området har dessuten betydning som overvintringsområde for en del vannfuglarter. Tranøybotn er regionalt verneverdig. Det er aktuelt å foreslå området fredet i medhold av naturvernloven senere.

Litlebotn (lokalitetsnr. 60), Tranøy, ligger et par km sør for selve Tranøybotn på Senja. Dette er et ganske stort strandengkompleks som er

UTKAST TIL VERNEPLAN FOR VÅTMARKSOMRÅDER I TROMS FYLKE

100/1099 2.

FYLKESMANNEN I TROMS
Miljøvernavdelingen 1989

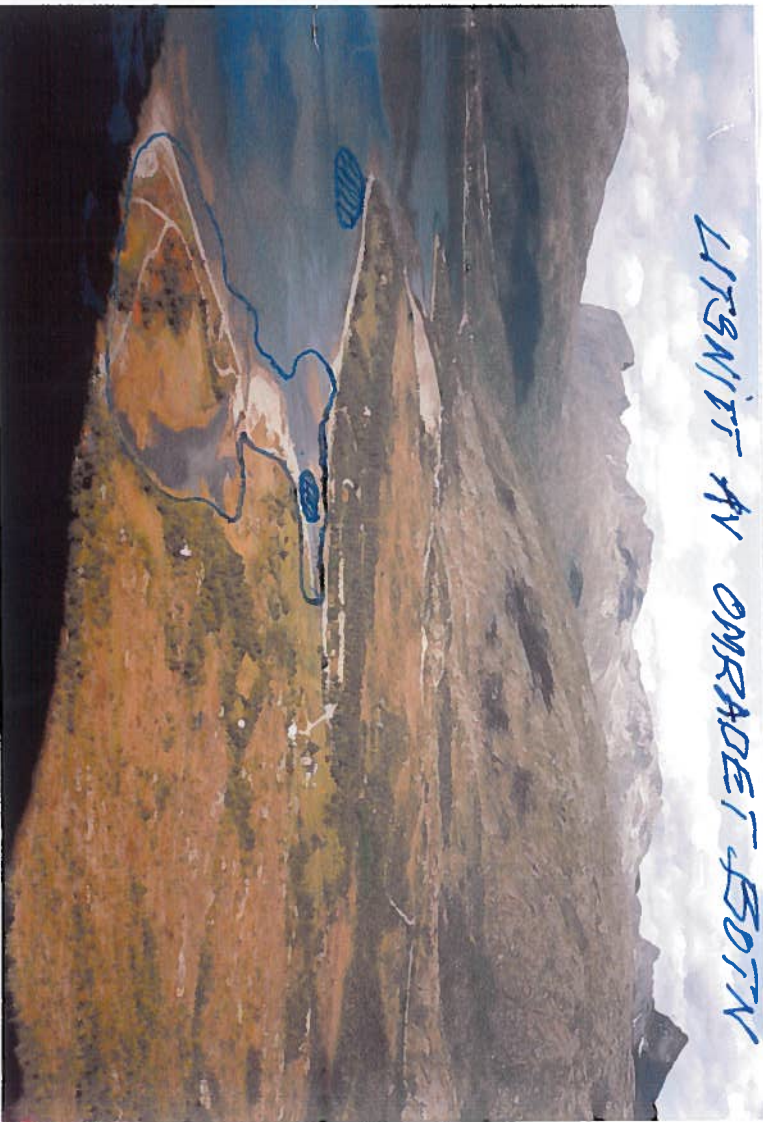

Handwritten notes:
77642233
77642233
77642233

- Områdevern etter naturvernloven er ett av flere virkemidler i naturvernarbeidet. Slikt vern er aktuelt for de områder der verneverdiene er størst. Men for å oppfylle den overordnede målsetting for naturvernet, å opprettholde variasjonen i naturen og naturens produktionsgrunnlag, er det viktig også å arbeide for:
- innarbeiding av naturen i den fysiske planlegging på alle nivåer.
 - innarbeiding av naturen i utøvelse av ulike nærings- og fritidsaktiviteter.

I dette utkastet til verneplan for våtmarksområder i Troms foreslås 24 områder vernet. Når det gjelder den geografiske spredningen av områdene, er det søkt å få en tilnærmet jevn spredning nord-sør i fylket. For spredningen i øst-vestretning stiller det seg annerledes. De fleste foreslåtte områdene ligger i de indre fjordstrøk. Årsaken til at områder på ytrekysten og i de indre fjellstrøk ikke er tatt med, er at det vil bli utarbeidet egne verneplaner for kystregionen i Troms og for fjellregionen i Troms. Med disse verneplanene tas det bl.a. sikte på å få fredet større, sammenhengende områder. I disse verneplanene vil også våtmarksområder inngå.

LITSEN AV OMRADET BORT

STRANDENS
VERNET

LYNDESVANNS
LEIRKASS

Innledning

Den tekniske utviklingen har medført at mennesket i dag har omtrent ubegrensede muligheter til å omforme omgivelsene. Mange ser faren for at den tekniske utviklingen kan gå for langt. Det er derfor blitt et stadig sterkere ønske om å bevare deler av naturen i upåvirket tilstand.

En gren av naturvernet er vern av områder (klassisk naturvern). Tidligere ble vern av områder behandlet som enkelt saker. Denne framgangsmåten er nå stort sett forlatt. En har i stedet gått over til å behandle vernesaker samlet etter fylkesvise oversikter over bestemte naturtyper (fylkesvise verneplaner). Utkast til verneplan for våtmarker i Troms er en slik plan. Dette blir den andre fylkesvise verneplan for Troms. Den første, og til nå eneste verneplan for Troms, verneplan for myr, ble vedtatt i april 1983.

I Troms, som ellers i landet, er flere verneverdige naturområder utsatt for økende press p.g.a. utbygging og andre miljøforstyrrelser. Av denne grunn er arbeidet med å registrere og å sikre naturområder i Troms intensivert de siste årene. En av de naturtypene som det har vært satsset på å få en oversikt over, er våtmarkene.

I 1976 var kampanjeår for vern av våtmarker. I ett av rundskrivene som Miljøverndepartementet sendte ut i den forbindelse, het det bl.a. at en landsoversikt over viktige våtmarksområder måtte bygge på fylkesplaner.

Vern av vannfugler og deres livsmiljø er ikke bare et nasjonalt, men også er internasjonalt ansvar. Leveområdene til fuglene må beskyttes der de finnes. Også planteliv i våtmarkene må sees i en sammenheng utover landegrensene (bl.a. Dijkema 1983). Av bl.a. disse grunner deltar Norge i det internasjonale naturvernarbeidet på flere plan:

1. Det nordiske naturvernarbeidet under Nordisk Ministerråd. Rådet har bl.a. fått utarbeidet en rapport om viktige våtmarksområder i Norden (for våtmarksfugl).
2. Internasjonalt naturvernarbeid gjennom Europarådet. Europarådet arrangerte i 1973 verdens første miljøvernministerkonferanse om naturvern.
3. Den internasjonale naturvernunion (IUCN) som er et organ der både stater og frivillige organisasjoner er medlemmer.

Norge undertegnet Ramsarkonvensjonen i 1974. Dette er en internasjonal avtale som forplikter nasjonene som undertegner avtalen til å sikre landets viktigste våtmarksområder. Disse våtmarksområdene skal forvaltes ut fra allsidige og langsiktige hensyn. I Ramsarkonvensjonen er det særlig tenkt på våtmarksområder som er viktige for fugtelivet.

I dette utkastet til verneplan er hovedvekten lagt på våtmarker som er viktige for fugtelivet og strandenger som er viktige for plantelivet. Det er for disse 2 grupper av våtmarksområder vi i dag har det beste faglige grunnlaget. Utvelgelsen av områdene som nå foreslås vernet etter naturvernloven er gjort på grunnlag av et betydelig regionstreringsarbeid. Det er imidlertid både ønskelig og viktig at det tas hensyn til verneinteressene også i de områdene som er omtalt i planen, men som ikke er foreslått fredet.